

JURISPRUDENTIENIEUWSBRIEF • BESTUURSRECHT

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl

Telefoon 088 361 1020

Citeertitels JnB 2024

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen:

Algemeen bestuursrecht	2
Omgevingsrecht	6
Omgevingswet	6
Wabo	7
Bouwbesluit	8
8.40- en 8.42-AMvB's	10
Monumenten	11
Natuurbescherming	11
Planschade	16
Waterwet	18
Ziekte en arbeidsongeschiktheid	19
Bijstand	20
Bestuursrecht overig	21
AVG	21
Bibob	21
Open overheid	22
Wapens en munitie	24
Vreemdelingenrecht	27
Richtlijnen en verordeningen	27

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes – elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel) rechtsgebied aangeboden. Door in de inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Algemeen bestuursrecht

JnB 2024, 942

MK ABRS, 02-10-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:3951](#)

staatssecretaris Herstel Groningen (voorheen: de staatssecretaris van Economische Zaken en Klimaat), verweerder.

Awb bijlage 2 2

Tijdelijke wet Groningen (hierna: TwG) 22b lid 2

Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) 6

BEVOEGDHEID. (HOGER) BEROEPSPROCEDURE. Op 1 juli 2023 is zowel de TwG als de Bevoegdheidsregeling bestuursrechtspraak gewijzigd. I.c. is in de rechtsmiddelenclausule onder het besluit van gewezen op de mogelijkheid om beroep in te stellen bij de ABRS. Het betoog van [appellant] dat hij niet tijdig is geïnformeerd over de wetswijziging, slaagt niet. Artikel 6 van het EVRM staat niet aan rechtspraak in eerste en enige instantie in de weg. Uit dit artikel kan geen recht op hoger beroep worden afgeleid.

DESKUNDIGEN. Vergewisplicht. De naam van de persoon die het advies heeft opgesteld (de adviseur) is van belang bij de beoordeling van de deskundigheid, onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de adviseur en daarmee voor de beoordeling van de waarde die aan een advies gehecht kan worden. De omstandigheid dat een adviseur behoort tot een onafhankelijke organisatie betekent niet zonder meer dat dit ook geldt voor de personen die deel uitmaken van die organisatie.

Besluit waarbij de staatssecretaris heeft vastgesteld dat de woning van [appellant] voldoet aan de veiligheidsnorm en niet versterkt hoeft te worden. [...]

11. [appellant] is het niet eens met het wegvallen van de mogelijkheid van beroep bij de rechtbank Noord-Nederland tegen besluiten over versterking als gevolg van de op 1 juli 2023 inwerking getreden wijziging van de Tijdelijke wet Groningen. [...]

Bevoegdheid Afdeling in eerste en enige aanleg

15. Op 1 juli 2023 is zowel de TwG als de Bevoegdheidsregeling bestuursrechtspraak gewijzigd. Uit artikel 22b, tweede lid, van de TwG volgt dat een beoordeling of een gebouw voldoet aan de veiligheidsnorm of een besluit daarover, met ingang van de datum van inwerkingtreding van de TwG wordt gelijkgesteld met een beoordeling als bedoeld in artikel 13i, eerste lid, van de TwG. Dit is de beoordeling conform de prioritering in het programma van aanpak of een gebouw aan de veiligheidsnorm voldoet. Op grond van artikel 2 van de Bevoegdheidsregeling bestuursrechtspraak is de Afdeling bevoegd om kennis te nemen van beroep tegen een besluit dat is genomen op grond van artikel 13i, tweede lid, van de TwG. De wetgever heeft met die wijziging beoogd de procedure voor bestuursrechtelijke rechtsbescherming te versnellen (Kamerstukken II 2021/22, 36 094 nr. 3).

16. In dit geval is zowel het besluit van 3 augustus 2022 als dat van 7 augustus 2023 na de wetswijziging genomen. Het besluit van 7 augustus 2023, waarin is neergelegd dat de woning voldoet aan de veiligheidsnorm, is een besluit als bedoeld in artikel 22b, tweede lid, van de TwG. Omdat dit besluit gelijk wordt gesteld aan een besluit op grond van artikel 13i, tweede lid, van de TwG, is de Afdeling in eerste en enige aanleg bevoegd om te oordelen over een daartegen ingesteld beroep.

17. De wetswijziging is op 19 juni 2023 op de voorgeschreven wijze bekendgemaakt (Stbl. 2023, 205). In de rechtsmiddelenclausule onder het besluit van 7 augustus 2023 is gewezen op de

mogelijkheid om beroep in te stellen bij de Afdeling. Het betoog van [appellant] dat hij niet tijdig is geïnformeerd over de wetwijziging, slaagt niet.

18. Anders dan [appellant] betoogt, staat artikel 6 van het EVRM niet aan rechtspraak in eerste en enige instantie in de weg. Uit artikel 6 van het EVRM kan geen recht op hoger beroep worden afgeleid. Ook kan dat recht niet uit de meer algemene aanspraak op een eerlijk proces worden afgeleid. Zie onder meer EHRM 17 januari 1970, nr. 2689/65 (Delcourt v. Belgium) en EHRM 26 oktober 1984, nr. 9186/80 (De Cubber v. Belgium). Omdat artikel 6 van het EVRM niet voorziet in een recht op berechting van een zaak in twee instanties, is wijziging van de TwG, waardoor de Afdeling in eerste en enige aanleg bevoegd is geworden om te oordelen over beroepen tegen besluiten als bedoeld in artikel 22b, tweede, van de TwG, hiermee niet in strijd. Er is ook geen grond voor het oordeel dat deze wijziging in strijd is met het in artikel 6 van het EVRM besloten liggende beginsel van fair trial.

19. Het betoog slaagt niet. [...]

Onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de persoon van de adviseur

45. Op 1 juni 2022 heeft BBC Bouwmanagement in opdracht van de NCG een beoordelingsrapport uitgebracht. De staatssecretaris heeft dit rapport ten grondslag gelegd aan het besluit van 3 augustus 2022. In dit besluit is vastgesteld dat de woning van [appellant] voldoet aan de veiligheidsnorm en niet versterkt hoeft te worden. [...]

46. In het rapport is vermeld dat de woning geen problematische verzakking vertoont en er alleen lokaal schades zijn aangetroffen. [...]

47. [appellant] betoogt dat uit het rapport niet blijkt wie het advies heeft opgesteld en dat daarmee geen duidelijkheid is over de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de persoon van de adviseur. Meer in het bijzonder betoogt zij dat niet duidelijk is of de persoon van de adviseur ook voor de NAM werkt. Alleen al daarom mocht de staatssecretaris het rapport niet aan de besluitvorming ten grondslag mag leggen. [...]

49. De Afdeling volgt het betoog van [appellant] dat om te kunnen beoordelen of een rapport van een deskundige aan een besluit ten grondslag kan worden gelegd kenbaar moet zijn wie de persoon van die deskundige is. In dit geval is dat van belang omdat de NAM de kosten van de versterkingsoperatie betaalt. De naam van de deskundige is nodig, omdat het anders niet mogelijk is achterhalen of de deskundige banden met de NAM heeft of heeft gehad. Dat is temeer belangrijk, omdat de beoordelingsmethodes voor de vraag of een woning moet worden versterkt, ingewikkeld zijn, voor een leek doorgaans te technisch en bovendien aan verandering onderhevig, hetgeen door de tijd tot verschillende uitkomsten en onbegrip daarover heeft geleid bij de inwoners van de aardbevingsgemeenten.

50. Uit artikel 3:2 van de Awb volgt dat de staatssecretaris zich moet vergewissen van de deskundigheid, onafhankelijkheid en onpartijdigheid van een ingeschakelde deskundige. Dit moet gebeuren op het niveau van de persoon van de deskundige. Wanneer er een gebrek is in de deskundigheid, onafhankelijkheid en/of onpartijdigheid of de gerechtvaardigde schijn daarvan aanwezig is, mag het advies niet aan het besluit ten grondslag worden gelegd. De naam van de persoon die het advies heeft opgesteld (de adviseur) is dus van belang bij de beoordeling van de deskundigheid, onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de adviseur en daarmee voor de beoordeling van de waarde die aan een advies gehecht kan worden. De omstandigheid dat een adviseur behoort tot een onafhankelijke organisatie betekent niet zonder meer dat dit ook geldt voor de personen die deel uitmaken van die organisatie. In dit geval is niet alleen onduidelijk wie de opstellers van het beoordelingsrapport zijn, maar ook hoe de staatssecretaris zich in het bijzonder

heeft vergewist van de onpartijdigheid en de onafhankelijkheid van die opstellers, bijvoorbeeld in relatie tot hun al dan niet aanwezige banden met de NAM. De staatssecretaris heeft hierover op de zitting desgevraagd geen duidelijkheid verschaft.

51. In dit geval is niet duidelijk welke eisen de staatssecretaris hanteert voor het waarborgen van de onpartijdigheid van de persoon van de deskundige en of deze eisen adequaat zijn. De belanghebbende, het bestuursorgaan en de bestuursrechter moeten kunnen nagaan of en zo ja, wanneer en in welke hoedanigheid, de opsteller een zakelijke of persoonlijke relatie heeft of heeft gehad met de NAM. Zie de uitspraak van de Afdeling van 1 december 2021, [ECLI:NL:RVS:2021:2682](#) onder 55 voor voorbeelden van eisen die het Instituut stelt aan de persoon van de deskundige om diens onpartijdigheid te waarborgen.

52. Het betoog slaagt. [...]

Zie ook de uitspraak van de ABRS van dezelfde datum inzake nr. [ECLI:NL:RVS:2024:3976](#).

JnB 2024, 943

MK ABRS, 02-10-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:3987](#)

dagelijks bestuur van het Waterschap De Dommel.

Awb 6:11

Waterwet 7.14

VERSCHOONBARE TERMIJNOVERSCHRIJDING. Verzending uitspraak. I.c. wordt geoordeeld dat het niet afhalen van de aangetekende brief niet voor rekening van de maatschap komt en de termijnoverschrijding om die reden verschoonbaar wordt geacht. Als een besluit of uitspraak aangetekend is verzonden en de belanghebbende de ontvangst ervan ontkent, moet worden onderzocht of het stuk door PostNL op regelmatige wijze aan het adres van de belanghebbende is aangeboden. Als het bestuursorgaan of de rechter op grond van de bevindingen van dat onderzoek concludeert dat PostNL het stuk op het juiste adres heeft uitgereikt of daar een zogenoemd afhaalbericht heeft achtergelaten, rechtvaardigt dat het vermoeden dat het stuk op regelmatige wijze op dat adres is aangeboden. Het niet ophalen van dat stuk komt voor risico van de belanghebbende. Stelt de belanghebbende dat hij geen afhaalbericht heeft ontvangen, dan ligt het op zijn weg om het aan de gegevens van PostNL ontleende vermoeden te ontzenuwen. Hiertoe is niet vereist dat de belanghebbende aannemelijk maakt dat het stuk niet is ontvangen of aangeboden. Voldoende is dat hij feiten en omstandigheden aanvoert op grond waarvan de ontvangst of de aanbieding van het stuk, in weerwil van de gegevens van PostNL, redelijkerwijs kan worden betwijfeld. Slaagt de belanghebbende erin het vermoeden van regelmatige bezorging te ontzenuwen, dan moet worden aangenomen dat het desbetreffende stuk niet op regelmatige wijze op het adres van die partij is aangeboden.

Zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Omgevingswet".

JnB 2024, 944

ABRS, 02-10-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:3950](#)

college van burgemeester en wethouders van Apeldoorn.

Awb 1:3

Erfgoedwet

BESLUIT. Erfgoedwet. Brief met mededeling dat de door [appellant] aan het college overgedragen vuurstenen niet aan hem worden teruggegeven. Geoordeeld wordt dat deze mededeling geen publiekrechtelijke rechtshandeling betreft. Daarbij is van belang dat de Erfgoedwet noch enige andere publiekrechtelijke regeling aan het college de bevoegdheid verleent om bindend vast te stellen wie de eigenaar van de vuurstenen is. Het niet retourneren van de vuurstenen moet worden aangemerkt als feitelijk handelen. Gelet op het voorgaande is geen sprake van een besluit als bedoeld in de Awb. Er is evenmin aanleiding om de brief met een besluit gelijk te stellen om toch bestuursrechtelijke rechtsbescherming te bieden omdat de brief het oordeel behelst dat de provincie eigenaar is van de vuurstenen. [appellant] dient zich tot de burgerlijke rechter te wenden.

JnB 2024, 945

Rechtbank Limburg, 20-09-2024, [ECLI:NL:RBLIM:2024:6418](#)

college van burgemeester en wethouders van Maastricht, verweerder.

Awb 4:20b, 4:20c, 6:12, 8:55f

PROCESBELANG. BESLUIT VAN RECHTSWEGE. I.c. heeft eiser beroep ingediend wegens het niet (tijdig) bekendmaken van de volgens hem van rechtswege verleende omgevingsvergunning. Nu het alsnog genomen besluit in onderhavige zaak reeds genomen was en eiser daartegen bezwaar had gemaakt toen eiser onderhavig beroep instelde, heeft eiser geen actueel en reëel belang bij de beoordeling in beroep van de vraag of sprake is van niet tijdig bekendmaken van een van rechtswege verleende vergunning. Het beroep tegen het niet tijdig bekendmaken wordt niet tevens gericht geacht tegen het alsnog genomen besluit. Ook daarin is dus geen procesbelang gelegen ten aanzien van onderhavig beroep. Geoordeeld wordt dat eiser (enkel) nog een belang heeft bij de beantwoording van de vraag of dwangsommen zijn verbeurd vanwege het niet tijdig bekendmaken van een van rechtswege ontstaan besluit.

2024, 946

Rechtbank Limburg, 05-07-2024, [ECLI:NL:RBLIM:2024:4045](#)

college van burgemeester en wethouders van Nederweert, verweerder.

Awb 4:6

HEROVERWEGING. I.c. heeft het college zich terecht, zorgvuldig voorbereid en deugdelijk gemotiveerd op het standpunt gesteld dat geen sprake is van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden. Artikel 4:6, tweede lid, van de Awb betreft een discretionaire bevoegdheid en dat betekent dat er een belangenafweging moet worden gemaakt. Die belangenafweging moet de toets aan het evenredigheidsbeginsel kunnen doorstaan. I.c. wordt geoordeeld dat die evenredigheidstoets plaatsvindt in het kader van de evident onredelijkheidstoets. Het bestreden besluit kan die toets doorstaan.

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Omgevingswet

JnB 2024, 947

MK ABRS, 02-10-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:3987](#)

dagelijks bestuur van het Waterschap De Dommel.

Omgevingswet

Invoeringswet Omgevingswet 4.21

Waterwet 7.14

OMGEVINGSWET. OVERGANGSRECHT. WATERWET. NADEELCOMPENSATIE. Afwijzing verzoeken om nadeelcompensatie. Op 1 januari 2024 is artikel 7.14 van de Waterwet ingetrokken en is de Omgevingswet in werking getreden. In artikel 4.21 van de Invoeringswet Omgevingswet heeft de wetgever regels van overgangsrecht gegeven voor een verzoek om vergoeding van schade die is veroorzaakt door de uitoefening van een taak of bevoegdheid als bedoeld in artikel 7.14, eerste lid, van de Waterwet. In het eerste lid is bepaald dat het oude recht van toepassing blijft op het verzoek om schadevergoeding tot het besluit op dat verzoek onherroepelijk wordt en, bij toewijzing van het verzoek, de toegewezen schadevergoeding volledig is betaald. I.c. zijn de verzoeken gedaan op 22 januari 2019 en 13 maart 2020. Dit betekent dat in dit geval artikel 7.14 van de Waterwet, zoals die bepaling gold vóór 1 januari 2024, van toepassing blijft.

Zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Algemeen bestuursrecht".

JnB 2024, 948

Voorzieningenrechter Rechtbank Midden-Nederland, 14-08-2024, [ECLI:NL:RBMNE:2024:5002](#)

burgemeester van de gemeente Stichtse Vecht, de burgemeester.

Omgevingswet 5.1 lid 1 onder a

Algemene Plaatselijke Verordening Stichtse Vecht 2024 (APV)

OMGEVINGSWET. APV. HANDHAVING. CONCREET ZICHT OP LEGALISATIE. Last onder dwangsom staken exploiteren shisha lounge en speelgelegenheid en staken met omgevingsplan strijdige gebruik horecaonderneming. I.c. wordt geoordeeld dat sprake is van overtredingen van de artikelen 2:28, lid 1 en 2:39, lid 1 van de APV en artikel 5.1, lid 1 onder a van de Omgevingswet. Er is geen sprake van concreet zicht op legalisatie. Voor wat betreft de strijd met het omgevingsplan heeft het college in de last onder dwangsom aangegeven niet bereid te zijn om een shisha lounge in het pand te legaliseren door het alsnog verlenen van een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsactiviteit. Ook is bij het college geen daarop gerichte aanvraag ingediend. Er bestaat dus ook geen concreet zicht op legalisatie vanwege de strijd met het omgevingsplan. Verwijzing naar ABRS 03-05-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:1746](#) en 25-10-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:3892](#). Wijst het verzoek om voorlopige voorziening af.

[Naar inhoudsopgave](#)

Wabo

Jurisprudentie Wabo-milieu:

- Rechtbank Limburg, 18-09-2024, [ECLI:NL:RBLIM:2024:6398](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Bouwbesluit

JnB 2024, 949

Tussenuitspraak Rechtbank Oost-Brabant, 22-07-2024, [ECLI:NL:RBOBR:2024:3432](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Gemert-Bakel.

Besluit bouwwerken leefomgeving (Bbl) 4.138

Bouwbesluit 2012 3.51, 7.22

BOUWBESLUIT. BBL. HANDHAVING. Afwijzing aanvraag eisers tot handhavend optreden tegen overlast rookgasafvoer. I.c. wordt geen aanleiding gezien voor het oordeel dat artikel 3.51, derde lid, van het Bouwbesluit moet worden geïnterpreteerd aan de hand van artikel 4.138, derde en vierde lid van het Bbl. Artikel 3.51, derde lid van het Bouwbesluit 2012 wordt zo geïnterpreteerd dat op basis van dit artikel geen afstandseisen gelden voor de uitmondingen van rookgasafvoer voorzieningen op het dak. De rechtbank ziet verschillen tussen artikel 7.22 van het Bouwbesluit 2012 en de zorgplicht in artikel 22.18, tweede lid van de Bruidsschat. Artikel 7.22 van het Bouwbesluit 2012 ziet op overlast die wordt veroorzaakt. De zorgplicht geldt voor overlast die kán worden veroorzaakt. Dat is ruimer geformuleerd en een andere normstelling.

[...] 5.8. Er zijn diverse verschillen tussen het Bbl en het Bouwbesluit 2012. De rechtbank leest in de nota van toelichting niet dat de wetgever heeft geprobeerd een overeenkomstige eis op te nemen (dat wordt in de nota van toelichting wel bij diverse andere artikelen aangegeven). De rechtbank ziet daarom geen aanleiding voor het oordeel dat artikel 3.51, derde lid, van het Bouwbesluit moet worden geïnterpreteerd aan de hand van artikel 4.138, derde en vierde lid van het Bbl. De rechtbank is van oordeel dat in het Bbl andere strengere eisen worden gesteld aan uitmondingen van rookgasafvoer voor brandstoffen (schoorstenen van open haarden of kachels). Dat is begrijpelijk omdat de gezondheidseffecten van hout stook meer aandacht hebben gekregen in de laatste jaren. Steun voor dit oordeel ontleent de rechtbank aan het Praktijkboek Besluit bouwwerken leefomgeving⁴.

5.9. De rechtbank interpreteert artikel 3.51, derde lid van het Bouwbesluit 2012 zo dat op basis van dit artikel geen afstandseisen gelden voor de uitmondingen van rookgasafvoer voorzieningen op het dak. De schoorsteen van de open haard van de derde-partij voldoet dus aan het Bouwbesluit 2012. Deze voldoet ook aan paragraaf 3.3.4 van het Bbl. In zoverre is geen sprake van een overtreding. In rechtsoverweging 8.3 van de door eisers aangehaalde uitspraak van de Afdeling ziet de rechtbank geen aanleiding voor een ander oordeel. De rechtbank merkt ten overvloede op dat de schoorsteen van de houtkachel na 1 januari 2024 niet nieuw zou mogen worden gebouwd op minder dan 1 meter van de bouwwerk perceelsgrens.

[...] 6.2. Artikel 7.22 van het Bouwbesluit 2012 is een restbepaling die door het bevoegd gezag kan worden toegepast, indien naar zijn oordeel optreden tegen het gebruik van een bouwwerk, open erf of terrein vanwege gevaarzetting, dreigende aantasting van de volksgezondheid of overmatige hinder noodzakelijk is en meer specifieke bepalingen geen soelaas bieden. Uit dat artikel vloeit niet voort wanneer moet worden gesproken van overmatige hinder. Het is aan het college om dit in een concrete situatie vast te stellen⁵. Artikel 7.22 van het Bouwbesluit 2012 is met de inwerkingtreding van de Omgevingswet en aanverwante wetgeving vervallen. In plaats van deze bepaling is in het tijdelijke deel van het omgevingsplan, bedoeld in artikel 22.1, onder c, van de Omgevingswet (verder: de Bruidsschat⁶) in artikel 22.18 een specifieke zorgplicht opgenomen voor het gebruik van een bouwwerk. Deze zorgplicht is naar het oordeel van de rechtbank ook van toepassing op houtkachels

en open haarden in een bouwwerk. Op basis van artikel 22.18, tweede lid van de Bruidsschat is degene die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat zijn handelen of nalaten in, op of aan een bouwwerk overlast of hinder veroorzaakt of kan veroorzaken voor de omgeving, verplicht alle maatregelen te treffen die redelijkerwijs van diegene kunnen worden gevraagd om die overlast of hinder te voorkomen of niet te laten voortduren. Het gaat daarbij in elk geval om overlast of hinder door het op hinderlijke wijze verspreiden van rook, roet, walm, stof of stank.

6.3. De rechtbank ziet verschillen tussen artikel 7.22 van het Bouwbesluit 2012 en de zorgplicht in artikel 22.18, tweede lid van de Bruidsschat. Artikel 7.22 van het Bouwbesluit 2012 ziet op overlast die wordt veroorzaakt. De zorgplicht geldt voor overlast die *kán* worden veroorzaakt. Dat is ruimer geformuleerd en een andere normstelling. [...]

JnB 2024, 950

Rechtbank Oost-Brabant, 08-07-2024, [ECLI:NL:RBOBR:2024:3156](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Reusel-De Mierden, verweerder.

Bouwbesluit 2012 7.17, 7.22

Algemene Plaatselijke Verordening (APV)

Invoeringsbesluit Omgevingswet 7.1

BOUWBSLUIT. APV. HANDHAVING. Afwijzing handhavingsverzoek gebruik houtkachel en stoken open vuur op naastgelegen perceel. I.c. wordt geoordeeld dat het bestreden besluit onzorgvuldig is voorbereid, omdat onvoldoende onderzoek is gedaan naar de relevante feiten. Er hebben tal van controles plaatsgevonden maar hierbij was de houtkachel niet in gebruik. Dat betekent echter niet direct dat ook sprake is van overtreding van artikel 7.22 van het Bouwbesluit. Niet iedere houtstook is namelijk aan te merken als hinder in de zin van artikel 7.22 van het Bouwbesluit. Verwijzing naar uitspraak Rechtbank Oost-Brabant 12-07-2019, [ECLI:NL:RBOBR:2019:4055](#). Eén controle alsmede het door eiser aangeleverde bewijsmateriaal is onvoldoende om een klaarblijkelijk risico op een overtreding aan te nemen.

[...] 5.4. De rechtbank volgt eiser in zijn standpunt dat het bestreden besluit onzorgvuldig is voorbereid, omdat onvoldoende onderzoek is gedaan naar de relevante feiten. Er hebben tal van controles plaatsgevonden maar hierbij was de houtkachel niet in gebruik. Op 2 februari 2022 heeft een controle plaatsgevonden waarbij de houtkachel is aangemaakt in het bijzijn van een toezichthouder. Hierbij is de werking van de houtkachel wel gecontroleerd maar de rechtbank acht dit onvoldoende om vast te stellen dat artikel 7.22 niet wordt overtreden. De rechtbank heeft geen twijfels bij de juistheid van de controle van 5 april 2022, maar één controle waarbij de houtkachel daadwerkelijk brandt en (mogelijk) is aangemaakt zonder dat hierbij een toezichthouder aanwezig was, vindt de rechtbank onvoldoende. De rechtbank betreft daarbij dat rookontwikkeling en rookhinder afhankelijk is van (onder meer) de weersomstandigheden en de manier van stoken. Met het uitvoeren van één onaangekondigde controle (waarbij de houtkachel daadwerkelijk brandt) wordt daarom onvoldoende inzicht verkregen in de hinder of overlast die eventueel ontstaat. De rechtbank neemt in dit kader in aanmerking dat de ervaringen van eiser haaks staan op de bevindingen van het college en dat de ervaringen van eiser wel worden onderbouwd met video-opnamen. De rechtbank vindt het bestreden besluit daarom onzorgvuldig voorbereid.

5.5. Dat betekent echter niet direct dat ook sprake is van overtreding van artikel 7.22 van het Bouwbesluit. Niet iedere hout stook is namelijk aan te merken als hinder in de zin van artikel 7.22 van het Bouwbesluit. De rechtbank verwijst daarbij naar de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 12 juli 2019,2 waar de Stichting Advisering bestuursrechtspraak is verzocht een advies uit te

brenge. Uit dat advies volgt (onder meer) dat hinder van een houtkachel kan worden voorkomen als ervoor wordt gezorgd dat een goede verbranding en een goede verspreiding van de rook plaatsvindt. Of in dit geval sprake is van overtreding van artikel 7.22 van het Bouwbesluit, kan pas worden vastgesteld als het college nader onderzoek heeft verricht door één of meer controles te verrichten terwijl wordt gestookt.

6. Eiser betoogt verder dat het college kan, en moet, overgaan tot preventief handhaven door het opleggen van een (preventieve) bestuursdwangaanschrijving. Er is volgens eiser sprake van een gevaar voor een overtreding van een wettelijk voorschrift. In dergelijke gevallen kan, volgens de Afdeling, preventief handhavend worden opgetreden.

[...] 6.2. De rechtbank volgt het betoog van eiser niet. De rechtbank is van oordeel dat één controle alsmede het door eiser aangeleverde bewijsmateriaal onvoldoende is om een klaarblijkelijk risico op een overtreding aan te nemen. De rechtbank blijft een voorstander van de door de StAB voorgestelde aanpak die wordt geschetst in de uitspraak van 12 juli 2019. In dit geval blijkt uit de controle van 2 februari 2022 dat het college zich al heeft ingespannen om de buurman van eiser te vertellen wat hij kan doen om overlast te voorkomen. Het college heeft gekeken naar de kwaliteit van het gebruikte materiaal, het verbrandingsproces en de verspreiding. Het college heeft ook gekeken naar de kleur en de verspreiding van de rookgassen en de condities waaronder wordt gestookt (stappen 2,3,6, 7 en 8). De omstandigheid dat de houtkachel is gestookt onder weersomstandigheden die niet ideaal zijn en mogelijk in afwijking van www.stookwijzer.nl (stap 5), leidt niet tot een ander oordeel. [...]

8.40- en 8.42-AMvB's

Jurisprudentie Activiteitenbesluit milieubeheer:

- Rechtbank Noord-Nederland, 23-09-2024, [ECLI:NL:RBNNE:2024:3691](https://ecli.nl/RBNNE:2024:3691).

[Naar inhoudsopgave](#)

Monumenten

JnB 2024, 951

Rechtbank Gelderland, 17-09-2024, [ECLI:NL:RBGEL:2024:6298](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Barneveld.

Erfgoedverordening gemeente Barneveld (Erfgoedverordening) 3

ERFGOEDVERORDENING. GEMEENTELIJK MONUMENT. Afwijzing aanvraag om kerkelijk complex aan te wijzen als gemeentelijk monument. De aanvraag is afgewezen met de verwijzing naar de wens van de raad om uit het oogpunt van bezuinigingen geen nieuwe gemeentelijke monumenten aan te wijzen. I.c. wordt geoordeeld dat een dergelijke motivering het besluit niet kan dragen. Niet alleen ontbreekt een afweging van belangen, het strookt ook niet met de mogelijkheid die de verordening biedt om aanvragen tot aanwijzing van een monument in te dienen. De door het college voorgestane werkwijze ziet op het categorisch weigeren van aanvragen tot aanwijzing om een reden die geen verband houdt met de aard van de aanvraag en de daarbij spelende belangen. Een dergelijke werkwijze is kennelijk onredelijk.

[Naar inhoudsopgave](#)

Natuurbescherming

JnB 2024, 952

MK ABRS, 02-10-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:3981](#)

minister van Infrastructuur en Milieu (nu: de minister van Infrastructuur en Waterstaat), verweerder.

Tracéwet

Wet natuurbescherming (Wnb)

NATUURBESCHERMING. TRACÉBESLUIT. EXTERN SALDEREN. Einduitspraak na tussenuitspraken van 20-01-2021, [ECLI:NL:RVS:2021:105](#), 05-04-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:1299](#), en 06-03-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:951](#), over het tracébesluit voor het wegenproject ViA15. Voor dit project heeft de minister bij besluit van 24-02-2017 het tracébesluit "A15/A12 Ressen-Oudbroeken (ViA15)" (het TB2017) vastgesteld. Dit besluit is nadien op onderdelen gewijzigd met het tracébesluit "A12/A15 Ressen-Oudbroeken (2019)" van 18-02-2019 (het TB2019) en het tracébesluit "A12/A15 Ressen-Oudbroeken (2021)" van 07-09-2021 (het TB2021).

In de tussenuitspraak van 06-03-2024 heeft de Afdeling geoordeeld dat nog niet aan alle vereisten is voldaan om extern salderen in de aanvullende passende beoordeling als mitigerende maatregel te kunnen inzetten. I.c. wordt geoordeeld dat de nadere onderbouwing voor de inzet van het extern salderen toereikend is. Op het moment dat de aanvullende passende beoordeling ten behoeve van het TB2021 werd opgesteld en vervolgens het TB2021 werd vastgesteld, mocht de minister er, gelet op de nadere onderbouwing die is aangeleverd, van uitgaan dat de beëindiging van de stikstofdepositie door de zogenoemde saldogevers niet behoefde te worden aangewend ten behoeve van de staat van instandhouding en de instandhoudingsdoelstellingen van de betrokken Natura 2000-gebieden. De beëindiging van de stikstofdepositie door de saldogevers mocht daarom in dit geval als mitigerende maatregel worden ingezet in de aanvullende passende beoordeling.

Bij deze uitspraak is een [persbericht](#) ("Groen licht voor project ViA15") uitgebracht.

JnB 2024, 953

MK ABRs, 02-10-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:3949](#)

college van gedeputeerde staten van Noord-Holland, verweerder.

Wet natuurbescherming (Wnb) 2.7, 2.8, 2.9a

Regeling natuurbescherming (21-12-2021, Rnb) 2.2, 2.3, 2.4, 2.5

NATUURBESCHERMING. NATUURVERGUNNING. GEBRUIKSFASE. SSRS. Natuurvergunning bouw 17 woningen. De toedeling van de depositieruimte voor dit project is door het college afgeboekt in het SSRS [stikstofregistratiesysteem] in AERIUS-register. I.c. wordt geoordeeld dat (de omvang van) het positieve effect van de snelheidsmaatregel ten tijde van het verlenen van de natuurvergunning niet vast stond. Dat betekent dat niet vaststond dat de vermindering van de depositie door de snelheidsmaatregel die in het SSRS voor het Natura 2000-gebied Duinen Den Helder-Callantsoog is opgenomen, was gerealiseerd. Daarom kon het college de depositieruimte door de snelheidsmaatregel niet als mitigerende maatregel bij de verlening van de natuurvergunning betrekken. Dat betekent dat het college op basis van de passende beoordeling niet de zekerheid heeft verkregen dat het aangevraagde project de natuurlijke kenmerken van de betrokken Natura 2000-gebieden niet zal aantasten.

[...] Gebruiksfase - SSRS

[...] 4.3. Voor de beantwoording van de vraag of het college gebruik kon maken van de depositieruimte die afkomstig is van de snelheidsmaatregel is het volgende van belang. De toedeling van depositieruimte uit het SSRS bij de verlening van een natuurvergunning is een mitigerende maatregel. Deze mitigerende maatregel mag in de passende beoordeling voor dit project worden betrokken als de verwachte voordelen daarvan vaststaan. De verwachte voordelen staan niet vast als het niveau van wetenschappelijke kennis het niet mogelijk maakt dat die voordelen met zekerheid in kaart worden gebracht of gekwantificeerd (vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 29 mei 2019, [ECLI:NL:RVS:2019:1603](#), PAS, overweging 18).

4.4. Bij besluit van 19 december 2019 is op autosnelwegtrajecten de maximale snelheid tussen 06:00 uur en 19:00 uur verlaagd van 130 km/uur naar 100 km/uur. De reductie van stikstofdepositie die deze snelheidsmaatregel tot gevolg heeft, is in maart 2020 voor 70% toegevoegd aan het SSRS om toestemmingverlening voor woningbouw en MIRT-projecten mogelijk te maken. De overige 30% zal worden gebruikt om bij te dragen aan vermindering van de stikstofbelasting op stikstofgevoelige natuur in de Natura 2000-gebieden, zo staat in paragraaf 2 van de nota van toelichting (Stcrt. 2020, 15825). De hoeveelheid stikstofdepositieruimte ten gevolge van de snelheidsmaatregel is berekend aan de hand van verwachte verkeerscijfers, gebaseerd op historische trends.

4.5. In de brief van de minister van Infrastructuur en Waterstaat van 15 december 2021 (Kamerstukken II, 2021-2022, 35 925 A, nr. 24) kondigt de minister aan dat voor MIRT-projecten geen gebruik wordt gemaakt van de landelijke snelheidsmaatregel in het SSRS. Hiervoor is gekozen, omdat het risico bestaat dat de precieze opbrengst van de landelijke snelheidsmaatregel niet met het vereiste detailniveau zeker is, door de jaarlijkse actualisatie en vanwege de effecten van COVID-19 op de mobiliteit.

In de brief van 1 april 2022 van de minister voor Natuur en Stikstof (Kamerstukken II, 2021-2022, 33576, nr. 265), staat dat het kabinet om die reden heeft besloten de snelheidsmaatregel niet langer ter beschikking te stellen voor nieuwe vergunningen.

Op 19 juli 2022 is de Rnb gewijzigd en is de snelheidsmaatregel geschrapt als bronmaatregel voor het SSRS. In de nota van toelichting (Stcrt. 2022, 18273) is die wijziging als volgt toegelicht: [...] 4.6. In de bovenstaande brieven en stukken ziet de Afdeling bevestigd dat ten tijde van het verlenen van de natuurvergunning er al aanwijzingen waren dat de daadwerkelijke stikstofruimte die beschikbaar is door de landelijke snelheidsmaatregel, afhankelijk is van onzekere factoren die de verkeerscijfers, en daarmee het effect van de maatregel kunnen beïnvloeden. De stikstofruimte die beschikbaar is door de landelijke snelheidsmaatregel is daardoor moeilijk op voorhand met zekerheid te kwantificeren. Wanneer een onvoorziene omstandigheid zich voordoet, die de verkeerscijfers laat dalen, kan de opbrengst van een dergelijke landelijke maatregel wijzigen. Dit wordt geïllustreerd door het effect dat COVID-19 heeft gehad op de mobiliteit. Door deze onvoorziene omstandigheid is een relevant negatief verschil ontstaan tussen de daadwerkelijke verkeerscijfers en de verkeersprognoses waarop de effecten van de snelheidsmaatregel zijn berekend en de depositieruimte is bepaald. De Afdeling ziet geen aanknopingspunten dat dit niet zou gelden voor de depositieruimte door de snelheidsmaatregel die in het SSRS was opgenomen voor het Natura 2000-gebied Duinen Den Helder - Callantsog.

De Afdeling is daarom van oordeel dat (de omvang van) het positieve effect van de snelheidsmaatregel ten tijde van het verlenen van de natuurvergunning door het bovenstaande niet vast stond. Dat betekent dat [appellant] en anderen terecht betogen dat niet vaststond dat de vermindering van de depositie door de snelheidsmaatregel die in het SSRS voor het Natura 2000-gebied Duinen Den Helder-Callantsog is opgenomen, was gerealiseerd. Daarom kon het college de depositieruimte door de snelheidsmaatregel niet als mitigerende maatregel bij de verlening van de natuurvergunning betrekken. Dat betekent dat het college op basis van de passende beoordeling niet de zekerheid heeft verkregen dat het aangevraagde project de natuurlijke kenmerken van de betrokken Natura 2000-gebieden niet zal aantasten. [...]

JnB 2024, 954

Tussenuitspraak MK ABRS, 02-10-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:3986](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, thans de minister van Justitie en Veiligheid.

Wet natuurbescherming (Wnb) oud 5.4

Circulaire wapens en munitie 2019

NATUURBESCHERMING. JACHTAKTE. WAPENVERLOF. Intrekking jachtakte. I.c. wordt geoordeeld dat de staatssecretaris er ten onrechte vanuit is gegaan dat appellant in Duitsland is veroordeeld voor stroperij, waardoor aan die beslissing een motiveringsgebrek kleeft. Het motiveringsgebrek kan niet worden gepasseerd, omdat geen inhoudelijke beoordeling heeft plaatsgevonden van de beschikbare feiten en omstandigheden. Die feiten en omstandigheden moeten worden beoordeeld op basis van de Circulaire Wapens en Munitie 2019, meer specifiek de invulling van het criterium 'vrees voor misbruik' op grond van andere omtrent de aanvrager bekende feiten zoals opgenomen in Bijzonder deel (B).

[...] Bij besluit van 29 april 2020 heeft de korpschef van de Nationale Politie de aan [appellant] verleende jachtakte ingetrokken.

Bij besluit van 3 december 2020 heeft de staatssecretaris het door [appellant] daartegen gemaakte administratief beroep ongegrond verklaard.

[...] 5.1. Bij de beslissing van 3 december 2020 is de staatssecretaris er ten onrechte vanuit gegaan dat [appellant] in Duitsland is veroordeeld voor stroperij, waardoor aan die beslissing een motiveringsgebrek kleeft. De rechtbank heeft weliswaar geoordeeld dat sprake is van een

motiveringsgebrek in het bestreden besluit, maar heeft dit gebrek vervolgens gepasseerd. Daarbij is de rechtbank er ten onrechte vanuit gegaan dat sprake was van een transactie die op grond van de Circulaire Wapens en Munitie 2019 aan een veroordeling gelijk kan worden gesteld. Zoals de Afdeling hiervoor heeft vastgesteld kan een afdoening op grond van artikel 153a, eerste lid, onder 2, StPO niet worden gelijkgesteld aan een veroordeling. Het motiveringsgebrek dat kleeft aan het besluit van de staatssecretaris kan volgens de Afdeling niet worden gepasseerd, omdat geen inhoudelijke beoordeling heeft plaatsgevonden van de beschikbare feiten en omstandigheden. Door het imperatieve karakter van de intrekkinggrond in de Wet natuurbescherming (oud) leidde de constatering dat sprake was van een veroordeling immers automatisch tot de intrekking van de jachtakte. Nu de door [appellant] verrichte betaling niet aan een onherroepelijke veroordeling kan worden gelijkgesteld, moet een beoordeling plaatsvinden op grond van de beschikbare feiten en omstandigheden. Die feiten en omstandigheden moeten worden beoordeeld op basis van de Circulaire Wapens en Munitie 2019, meer specifiek de invulling van het criterium 'vrees voor misbruik' op grond van andere omtrent de aanvrager bekende feiten zoals opgenomen in Bijzonder deel (B).

5.2. Gelet op voorgaande heeft de rechtbank het bestreden besluit van 3 december 2020 ten onrechte in stand gelaten. Het betoog van [appellant] slaagt in zoverre ook. [...]

JnB 2024, 955

Voorzieningenrechter Rechtbank Noord-Nederland, 26-08-2024, [ECLI:NL:RBNNE:2024:3475](#)

Gedeputeerde Staten van de provincie Groningen, het college.

Wet natuurbescherming (Wnb) 3.8 lid 1, 3.10, 3.17

NATUURBESCHERMING. NATUURONTHEFFING. VOORSCHRIFT. Natuuronthefing voor het opzettelijk doden van reeën tot en met 31 december 2025. I.c. wordt onder meer geoordeeld dat, gelet op voorschrift 20 van de ontheffing, de inhoudelijke toetsing van de vraag, of is voldaan aan de voorwaarden voor ontheffingverlening, namelijk het bestaan van een risico voor de verkeersveiligheid en de afwezigheid van andere bevredigende oplossingen, feitelijk berust bij de fbe [faunabeheereenheid], de aanvrager van de ontheffing. De fbe toetst namelijk, na aanlevering door de wbe van de daartoe benodigde gegevens in een werkplan, of in de betreffende wbe sprake is van een noodzaak voor het doden van de reeën en of en welke andere bevredigende oplossingen zijn toegepast. Dit is naar voorlopig oordeel in strijd met de Wnb, waarin de bevoegdheid tot ontheffingverlening, en daarmee de beoordeling of is voldaan aan de voorwaarden voor ontheffingverlening, berust bij het college. Wijst het verzoek om voorlopige voorziening toe.

JnB 2024, 956

MK Rechtbank Oost-Brabant, 16-07-2024, [ECLI:NL:RBOBR:2024:3342](#)

college van gedeputeerde staten van de provincie Noord-Brabant

Wet natuurbescherming (Wnb) 2.7 lid 2

NATUURBESCHERMING. NATUURVERGUNNING. INTERN SALDEREN.

REFERENTIESITUATIE. Weigering gevraagde natuurvergunning voor exploiteren veehouderij omdat volgens het college geen vergunningplicht bestaat vanwege intern salderen. I.c. wordt geoordeeld dat het college ten aanzien van de Vogelrichtlijngebieden de productieruimte die is ontstaan met de aankoop van de rechten van de saldogevers niet mee heeft mogen tellen voor het bepalen van de referentiesituatie omdat die rechten na de referentiedatum van 10 juni 1994 zijn aangekocht.

[...] 11. Ten aanzien van de Vogelrichtlijngebieden is het college voor de referentiesituatie terecht uitgegaan van de op de referentiedatum verleende milieuvergunning van 1 mei 1991. De rechtbank is echter van oordeel dat het college hierbij niet de milieuvergunningen van de vijf genoemde saldogevers, waarvan niet in geschil is dat deze bij de verlening niet zijn getoetst aan de richtlijn, had mogen betrekken.

De aankoop van de ammoniakrechten in de periode tussen 4 november 1998 en 15 augustus 2018 maakt namelijk niet dat daarmee met terugwerkende kracht de vergunde situatie op de [adres] werd gewijzigd op 10 juni 1994. [Zie de uitspraak van de Afdeling van 4 oktober 2023, [ECLI:NL:RVS:2023:36991](#)]. Volgens de hiervoor weergegeven rechtspraak van de Afdeling is voor het bepalen van de referentiesituatie alleen de milieuvergunning van belang die op 1 mei 1991 aan de derde-partij is verleend. Dat is de milieutoestemming waarover de derde-partij beschikte ten tijde van de referentiedatum (10 juni 1994). De productieruimte die is ontstaan met de aankoop van de rechten van de saldogevers telt niet mee voor het bepalen van de referentiesituatie omdat die rechten na de referentiedatum zijn aangekocht. De rechtbank wijst voor deze laatste overweging in het bijzonder op de hiervoor aangehaalde uitspraak van de Afdeling van 4 oktober 2023.

Milieuvergunningen van na de referentiedatum kunnen van belang zijn, maar alleen als die minder gevolgen hebben. Daarvoor verwijst de rechtbank naar de uitspraak van de Afdeling van 2 november 2022. Dat slechts het saldo is meegenomen tot de hoogte waarvan de saldogevers zelf een milieutoestemming hadden op 10 juni 1994 en de projectlocaties van de saldogevers bij de berekening zijn ingevoerd, maakt dit niet anders. Het project op de referentiedatum betrof immers alleen de vergunde situatie op de locatie [adres] in 1991. In de salderingsberekening voor de Natura 2000-gebieden met referentiedatum 10 juni 1994 is dan ook ten onrechte het saldo van de aangekochte productieruimte betrokken. [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Planschade

JnB 2024, 957

MK ABRS, 02-10-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:3940](#)

college van burgemeester en wethouders van Haarlemmermeer.

Wet ruimtelijke ordening (Wro) 6.1

PLANSCHADE. TAXATIE. Wanneer het betoog ziet op een aspect van de inhoud van het taxatierapport dat gebaseerd is op specifieke deskundigheid van een taxateur, kan de juistheid van dat (aspect van het) taxatierapport in beginsel slechts met vrucht worden bestreden met een onderbouwd tegenrapport van een onafhankelijke taxateur, waaruit blijkt dat het taxatierapport onjuist is.

Ter onderbouwing van een betoog dat een taxatierapport onjuist is, is het niet voldoende dat het tegenrapport uitsluitend een andere zelfstandige taxatie stelt tegenover de taxatie die is vervat in het aan het besluit van het bestuursorgaan ten grondslag gelegde taxatierapport. Uit een in een tegenrapport vervatte zelfstandige taxatie blijkt nog niet waarom de in het taxatierapport vervatte taxatie onjuist is.

[...] 6.1. Bij de waardering van onroerende zaken spelen niet alleen de taxatiemethode, maar ook de kennis en ervaring van de deskundige een rol. De bestuursrechter beoordeelt daarom slechts of het bestuursorgaan de taxatie redelijkerwijs aan zijn besluit ten grondslag heeft mogen leggen. Verder moet de besluitvorming voldoen aan de eisen die het recht aan de zorgvuldigheid en de motivering stelt en moet de rechter toetsen of de besluitvorming aan die eisen voldoet.

6.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 20 december 2023, [ECLI:NL:RVS:2023:4775](#), onder 15.3), dwingt artikel 6.1 van de Wro niet tot het hanteren van de ene dan wel de andere taxatiemethode. Welke methode in een concreet geval wordt gebruikt, staat ter beoordeling van de onafhankelijke taxateur. Indien en voor zover toepassing van de ter beschikking staande methoden naar diens deskundig oordeel niet mogelijk is of op zichzelf niet tot een juiste waardering leidt, zal de onafhankelijke taxateur diens taxatie (mede) mogen baseren op zijn kennis, ervaring en intuïtie.

6.3. Wanneer het betoog ziet op een aspect van de inhoud van het taxatierapport dat gebaseerd is op specifieke deskundigheid van een taxateur, kan de juistheid van dat (aspect van het) taxatierapport in beginsel slechts met vrucht worden bestreden met een onderbouwd tegenrapport van een onafhankelijke taxateur, waaruit blijkt dat het taxatierapport onjuist is. Voorbeelden van betogen die zien op een aspect van de inhoud van het taxatierapport dat gebaseerd is op specifieke deskundigheid van een taxateur, zijn betogen die er toe strekken dat in aanmerking genomen vergelijkingstransacties niet representatief zijn, dat andere vergelijkingstransacties ten onrechte buiten beschouwing zijn gelaten of dat ten onrechte al dan niet is gecorrigeerd vanwege gewijzigde economische omstandigheden. Ter onderbouwing van een betoog dat een taxatierapport onjuist is, is het niet voldoende dat het tegenrapport uitsluitend een andere zelfstandige taxatie stelt tegenover de taxatie die is vervat in het aan het besluit van het bestuursorgaan ten grondslag gelegde taxatierapport. Uit een in een tegenrapport vervatte zelfstandige taxatie blijkt nog niet waarom de in het taxatierapport vervatte taxatie onjuist is. Wanneer de taxateur die het taxatierapport heeft opgesteld en de taxateur die het tegenrapport heeft opgesteld verschillende uitgangspunten hanteren en daarom tot verschillende conclusies over de waarde van het te taxeren object zijn gekomen, is de vraag niet of de in het taxatierapport gehanteerde uitgangspunten verdedigbaar zijn, maar of in het tegenrapport aannemelijk is gemaakt dat de in het taxatierapport gehanteerde

uitgangspunten dat niet zijn. Ook onvoldoende is een - niet met een tegenrapport onderbouwd - betoog van de betrokkene of diens gemachtigde dat ziet op een aspect van de inhoud van het taxatierapport dat gebaseerd is op specifieke deskundigheid van een taxateur. De betrokkene zelf, of diens gemachtigde in zijn hoedanigheid van gemachtigde, kunnen immers niet als onafhankelijke taxateur worden aangemerkt. [...]

JnB2024, 958

MK ABRS, 02-10-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:3945](#)

college van burgemeester en wethouders van Sint-Michielsgestel.

Wet ruimtelijke ordening (Wro) 6.1, 6.2

PLANSCHADE. OMVANG NORMALE MAATSCHAPPELIJKE RISICO. HOOGTE DREMPEL. Bij de beantwoording van de vraag wat de ruimtelijke structuur van de omgeving in een concreet geval inhoudt, geldt als uitgangspunt dat deze bepaald wordt door het planologische regime dat, onmiddellijk vóór de inwerkingtreding van de schadeveroorzakende planologische maatregel, gold voor de directe omgeving van het plangebied van de beweerdelijk schadeveroorzakende planologische maatregel. Verwijzing naar ABRS 26-08-2020, [ECLI:NL:RVS:2020:2032](#), onder 11.4.

[...] 10.8. Zoals hiervoor onder 10.4 is overwogen, wordt de hoogte van de drempel bepaald door het antwoord op de vraag of en zo ja, in hoeverre de desbetreffende planologische ontwikkeling in de lijn der verwachtingen lag. Voor het antwoord op deze vraag is mede van belang of en zo ja, in hoeverre de planologische ontwikkeling naar haar aard en omvang binnen de ruimtelijke structuur van de omgeving paste. Bij de beantwoording van de vraag wat deze ruimtelijke structuur van de omgeving in een concreet geval inhoudt, geldt als uitgangspunt dat deze bepaald wordt door het planologische regime dat, onmiddellijk vóór de inwerkingtreding van de schadeveroorzakende planologische maatregel, gold voor de directe omgeving van het plangebied van de beweerdelijk schadeveroorzakende planologische maatregel. Vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 26 augustus 2020, [ECLI:NL:RVS:2020:2032](#), onder 11.4. Aan de feitelijke inrichting van het plangebied of de directe omgeving daarvan, onmiddellijk vóór de inwerkingtreding van de schadeveroorzakende planologische maatregel, komt dus in beginsel geen betekenis toe. Verder is de nieuwe ruimtelijke structuur, die is ontstaan onder het regime van de beweerdelijk schadeveroorzakende maatregel, niet van belang.

10.9. In de schriftelijke uiteenzetting heeft het college over de kwestie of de ontwikkeling binnen de ruimtelijke structuur van de omgeving paste, onder meer aangevoerd dat de bebouwing aan de zuidzijde van het Mercuriusplein ingevolge het oude bestemmingsplan een maximale bouwhoogte van 11 m hoogte heeft. Deze stelling is echter onjuist, voor zover er daarbij van is uitgegaan dat het oude bestemmingsplan slechts een bouwhoogte van 11 m toeliet. Onder het regime van het wijzigingsplan geldt voor de bebouwing in het plangebied een maximale bouwhoogte van 16 m dan wel (voor een klein gedeelte aan de oostelijke zijde van dat gebied) 21 m. Onder het planologische regime van het oude bestemmingsplan, dat ten tijde van de inwerkingtreding van het wijzigingsplan gold voor verscheidene bouwvlakken rondom het op relatief korte afstand van het plangebied gelegen Mercuriusplein, was het toegestaan bebouwing op te richten met een goothoogte van 16 m dan wel 21 m. Voor deze bouwvlakken was geen maximale bouwhoogte aangegeven. Daarom was de regeling van de dakhelling (in artikel 4.2.2, aanhef en onder h, van de planregels van het oude bestemmingsplan) bepalend voor de maximale bouwhoogte van deze bebouwing. Dat betekent dat

het mogelijk was om in de directe omgeving van het plangebied bebouwing op te richten met een bouwhoogte die vergelijkbaar is met de bouwhoogte die in het plangebied is toegestaan.

10.10. Dat, zoals de rechtbank heeft overwogen, ter plaatse van de woningen van [partij A] en anderen een lagere maximale bouwhoogte geldt dan binnen het plangebied, brengt niet met zich dat de ontwikkeling in dat opzicht niet paste in de ruimtelijke structuur van de omgeving. De directe omgeving van het plangebied is niet beperkt tot de woningen van de aanvragers om tegemoetkoming in planschade. De omstandigheid dat een ontwikkeling wat betreft de toegelaten bouwhoogte niet gelijk is aan de toegelaten bouwhoogten van een deel van de bebouwing binnen de directe omgeving van het plangebied, impliceert niet zonder meer dat de ontwikkeling op dit punt niet geheel past binnen de ruimtelijke structuur van de omgeving. Daarbij is van belang dat het hier een centrumgebied betreft, waarvan het planologische regime wordt gekenmerkt door een grote verscheidenheid aan functies. Deze verscheidenheid komt ook tot uitdrukking in de maatvoering van de bebouwing in dit centrumgebied. Uit verschillen in planologisch mogelijke bouwhoogtes in de directe omgeving van het plangebied volgt niet zonder meer dat een ontwikkeling niet in de lijn der verwachting lag omdat deze niet zou passen in de ruimtelijke structuur van de omgeving. Omdat binnen de directe omgeving van het plangebied ook bouwhoogtes zijn toegelaten die vergelijkbaar zijn met die in het plangebied, kan, gelet op de aard van de omgeving, geconcludeerd worden dat de ontwikkeling ook wat betreft de toegelaten hoogte daarvan geheel past binnen de ruimtelijke structuur van de omgeving.

10.11. Uit het voorgaande volgt dat de rechtbank niet heeft onderkend dat het college niet voldoende draagkrachtig heeft gemotiveerd dat de omvang van het normale maatschappelijke risico gelijk is aan 4 procent van de waarde van de woningen, onmiddellijk voorafgaand aan de inwerkingtreding van het wijzigingsplan. [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Waterwet

Jurisprudentie Waterwet:

- MK ABRS, 02-10-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:3942](#);
- MK ABRS, 02-10-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:3987](#) (zie ook de samenvattingen van deze uitspraak onder het kopje "Algemeen bestuursrecht" en "Omgevingswet").

[Naar inhoudsopgave](#)

Ziekte en arbeidsongeschiktheid

JnB 2024, 959

MK CRvB, 18-09-2024, [ECLI:NL:CRVB:2024:1842](#)

Raad van bestuur van het Uvw.

Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten (Wajong) 2:22, 2:23

Protocol voorzieningen Uvw 2020, Staatscourant 2020, 24356

Protocol voorzieningen Uvw 2021, Staatscourant 2021, 49481

WAJONG. AFWIJZING AANVRAAG VERVOERSVOORZIENING IN DE VORM VAN EEN AANGEPASTE BUS. Het Uvw heeft de aanvraag van appellant bij het bestreden besluit te beperkt getoetst; het Uvw heeft zijn eigen beleid in het geval van appellant niet consistent toegepast, terwijl een deugdelijke grond daarvoor ontbreekt. Het bestreden besluit is onrechtmatig.

4.5.1. Het Uvw heeft de aanvraag van appellant bij het bestreden besluit te beperkt getoetst. Anders dan bij de toekenning van de vervoersvoorziening in 2022, heeft het Uvw bij de weigering van de vervoersvoorziening in 2020 zoals gehandhaafd in het bestreden besluit, namelijk alleen een toets verricht aan artikel 2:22, eerste lid, van de Wajong. Met andere woorden, alleen het werk in loondienst van appellant (bij [werkgever]) is bij de beoordeling betrokken. Dat heeft de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep in het rapport van 20 juni 2023 ook erkend. De tijdelijkheid van het (jaar)contract (bij [werkgever]) is door het Uvw van doorslaggevend belang geacht bij de weigering van de voorziening. De toelichting van de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep dat de werkzaamheden van appellant als zelfstandige op dat moment marginaal waren, omdat deze slechts één à twee uur per week omvatten, acht de Raad onvoldoende reden om niet ook een toets aan artikel 2:23, eerste lid, van de Wajong te verrichten. Dit klemt te meer omdat het bij het toekennen van een voorziening op grond van dit artikel juist gaat om de bevordering van de inschakeling en ondersteuning bij de arbeid als zelfstandige. [...]

4.5.2. In antwoord op vragen van de Raad heeft het Uvw meegedeeld dat het sinds jaren een algemene werkinstructie hanteert voor het beoordelen van aanvragen om voorzieningen, dat de inhoud daarvan met het Protocol voorzieningen Uvw 2020 [...] voor het eerst (beperkt) in extern beleid is neergelegd en dat ten tijde van het bestreden besluit het Protocol voorzieningen Uvw 2021 [...] van toepassing was. Paragraaf 2.3 van dit Protocol luidt als volgt: "Uvw kan uitsluitend een meeneembare voorziening verstrekken die in overwegende mate op het individu is gericht. Dit betekent dat de voorziening wordt afgestemd op de structureel functionele beperkingen van de klant. Het gaat hier om individueel maatwerk. Uvw beoordeelt de noodzaak van de voorziening in relatie tot de te volgen opleiding dan wel de uit te voeren werkzaamheden."

4.5.3. Volgens het Uvw is er geen aanleiding om te veronderstellen dat de beoordeling van de aanvraag van appellant niet in lijn is geweest met het Protocol voorzieningen en de strekking van de werkinstructie. Wat er ook zij van dit standpunt van het Uvw, geoordeeld wordt dat het Uvw zijn beleid met betrekking tot het verstrekken van de gevraagde vervoersvoorziening bij de behandeling van de aanvraag van appellant – gelet op de gronden waarop de voorziening later, in juli 2022, wel aan appellant is toegekend – niet consistent heeft toegepast. [...]

4.5.6. De Raad komt tot de slotsom dat het Uvw de aanvraag van appellant bij het bestreden besluit te beperkt heeft getoetst en dat het Uvw zijn eigen beleid in het geval van appellant niet consistent heeft toegepast, terwijl een deugdelijke grond daarvoor ontbreekt. Gelet op dit oordeel wordt niet

toegekomen aan de vraag of de weigering van de vervoersvoorziening in 2020 proportioneel was. Geconcludeerd wordt dat het bestreden besluit onrechtmatig is.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bijstand

JnB 2024, 960

MK Rechtbank Overijssel, 24-09-2024, [ECLI:NL:RBOVE:2024:4952](#)

college van burgemeester en wethouders van Zwolle.

Burgerlijk Wetboek (BW) 1:448

Participatiewet (PW) 35

PARTICIPATIEWET. AFWIJZING BIJZONDERE BIJSTAND INTAKEKOSTEN NIEUWE BEWINDVOERDER. De rechtbank is van oordeel dat de beleidsregels van de gemeente in strijd moeten worden geacht met artikel 35 van de PW, voor zover zij voorschrijven dat de kosten van een overstap naar een andere bewindvoerder bij een vertrouwensbreuk steeds als niet noodzakelijk worden aangemerkt als bedoeld in dat artikel. De noodzaak voor de benoeming van de nieuwe bewindvoerder is in dit geval komen vast te staan met de uitspraak van de kantonrechter. De intakekosten waarvoor bijzondere bijstand is gevraagd moeten daarom noodzakelijk worden geacht.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

AVG

JnB 2024, 961

ABRS, 02-10-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:3948](#)

minister voor Rechtsbescherming.

Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) 2 lid 2 aanhef en onder d, 15

AVG. Afwijzing verzoek om inzage feedbackformulieren Pro Justitia rapportages. Deze feedbackformulieren zijn stukken die worden opgesteld en gebruikt in het kader van een strafprocedure tegen [appellant sub 1]. Het doel van de feedback is het monitoren van de kwaliteit van de in de strafzaak opgevraagde Pro Justitia rapportage die onderdeel uitmaakt van het strafdossier en door de strafrechter wordt betrokken bij te nemen beslissingen. Daarmee staat de feedback ten dienste aan de vervolging van strafbare feiten. Gelet hierop wordt geoordeeld dat - daargelaten de vraag of sprake is van verwerking van persoonsgegevens - de AVG ingevolge artikel 2, tweede lid, aanhef en onder d, niet van toepassing is. De minister heeft het verzoek van [appellant sub 1], dat is gebaseerd op artikel 15 van de AVG, al om die reden mogen afwijzen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bibob

JnB 2024, 962

MK Rechtbank Midden-Nederland, 11-09-2024, [ECLI:NL:RBMNE:2024:5262](#)

raad van bestuur van de Kansspelautoriteit, verweerder.

Wet op de kansspelen (Wok)

Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Wet bibob) 3

BIBOB. WOK. VERMOGENSVERSCHAFFING. Afwijzing aanvraag eiseres om vergunning voor het exploiteren van speelautomaten. I.c. wordt geoordeeld dat de aanvraag terecht is geweigerd omdat eiseres (indirect) vermogen heeft ontvangen van [A] en daarmee in relatie staat tot strafbare feiten die [A] heeft gepleegd. Bij vermogensverschaffing kan het ook gaan om het indirect vermogen verschaffen. Dit volgt uit de definitie. Dat houdt in dat het vermogen is verschaft via tussenliggende schakels, zoals bijvoorbeeld andere rechtspersonen of natuurlijke personen. De Ksa stelt terecht dat hiervan in dit geval sprake is. Anders dan eiseres stelt, hoeft de Ksa niet aan te tonen dat er een geldstroom van [A] naar eiseres loopt of heeft gelopen.

Zie ook de uitspraken van de Rechtbank Midden-Nederland van dezelfde datum inzake

[ECLI:NL:RBMNE:2024:5260](#)

<https://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RBMNE:2024:5261> en

[ECLI:NL:RBMNE:2024:5261](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Open overheid

JnB 2024, 963

Rechtbank Den Haag, 24-09-2024, [ECLI:NL:RBDHA:2024:15191](#)

minister van Defensie, verweerder.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 4:5, 8:55d lid 1, lid 3

Wet open overheid (Woo) 4.1 lid 5, lid 6, 8.4 lid 1

WOO. MISBRUIK VAN RECHT. NTB. Niet in behandeling nemen Woo-verzoek. Volgens eiser heeft verweerder niet op tijd beslist tegen zijn bezwaarschrift tegen de buitenbehandelingstelling. Gelet op zijn proceshouding stelt verweerder dat eiser zich schuldig maakt aan misbruik van recht en dat het beroep daarom niet-ontvankelijk moet worden verklaard. I.c. wordt geoordeeld dat er op dit moment onvoldoende blijkt is van kwade trouw bij eiser, ondanks het feit dat eiser geen duidelijk doel heeft gesteld voor het doen van dit verzoek, de grote omvang van het verzoek en eisers formalistische proceshouding. Een langere beslistermijn wordt i.c. niet onredelijk geacht. Vanwege de gang van zaken in deze procedure en de proceshouding van eiser bepaalt de rechtbank in afwijking van haar beleid de dwangsom op een symbolisch bedrag van € 1,- per dag met een maximum van € 100,-.

[...] Misbruik van recht

[...] 3.4. De rechtbank ziet zoals aangegeven vooralsnog geen aanleiding tot het aannemen van kwade trouw en daarmee van misbruik van recht, ondanks het feit dat eiser geen duidelijk doel heeft gesteld voor het doen van dit verzoek, de grote omvang van het verzoek en eisers formalistische proceshouding die heeft geleid tot het instellen van dit beroep terwijl er net een akkoord was bereikt over een plan van aanpak. Hierbij is van belang dat niet in geschil is dat eiser tot op heden weinig ervaring heeft met de Woo-procedure en hij uiteindelijk in bezwaar heeft meegewerkt om tot de nodige precisering van het verzoek te komen. Dit neemt niet weg dat als eiser doorgaat met het doen van omvangrijke Woo-verzoeken bij verschillende ministeries zonder duidelijk doel en daarbij volhardt in de genoemde formalistische proceshouding, er weinig voor nodig is om op dit punt tot een ander oordeel te komen. De rechtbank gaat ervan uit dat eiser dit meeneemt bij het vervolg van de behandeling van zijn Woo-verzoek(en). Dit betekent ook dat eiser moet beseffen dat hij niet eenzijdig kan bepalen op welke wijze over het verzoek wordt gecommuniceerd en niet kan eisen dat dit bijvoorbeeld alleen via e-mail of Discord gebeurt. Juist bij het preciseren van omvangrijke verzoeken kan een gesprek in persoon over de reikwijdte van het verzoek en de (on)mogelijkheden voor verweerder om daarop te beslissen, noodzakelijk zijn.

[...] Beroep niet tijdig beslissen

[...] 4.2. Verweerder heeft uitgelegd langer de tijd nodig te hebben om op het bezwaar van eiser te beslissen. Er zijn aanzienlijk veel documenten aangetroffen bij verschillende departementen, zodat er met verschillende partijen moet worden afgestemd welke documenten al dan niet (gedeeltelijk) openbaar kunnen worden gemaakt. Sommige dossierhouders hebben gerubriceerde documenten aangeleverd, zodat ook nauwkeurig bekeken moet worden of die informatie inderdaad geheim moet blijven. Daarnaast was het vakantieperiode. De rechtbank kan deze redenen van verweerder volgen en acht een langere beslistermijn niet onredelijk. Bovendien verzet eiser zich hier niet tegen. Hij heeft aangegeven dat hij begrijpt dat verweerder langer dan twee weken de tijd nodig zal hebben om op zijn omvangrijke Woo-verzoek te beslissen. De rechtbank draagt verweerder dan ook op om uiterlijk zes weken na verzending van deze uitspraak te beslissen op het bezwaar van eiser.

4.3. Vanwege de gang van zaken in deze procedure en de proceshouding van eiser bepaalt de rechtbank in afwijking van haar beleid¹⁰ de dwangsom op een symbolisch bedrag van € 1,- per dag voor elke dag waarmee de beslistermijn wordt overschreden met een maximum van € 100,-. Een dwangsom is in de regel bedoeld als (financiële) prikkel om een weigerachtig bestuursorgaan te bewegen alsnog een besluit te nemen. Daar is in dit geval geen sprake van. Integendeel, verweerder heeft zich telkens proactief en bereidwillig opgesteld. Omdat in zoverre geen sprake is van een situatie waarvoor een beroep niet tijdig beslist is bedoeld, ziet de rechtbank geen aanleiding om aan te sluiten bij de gebruikelijke hoogte van de dwangsom. [...]

JnB 2024, 964

Rechtbank Oost-Brabant, 26-07-2024, [ECLI:NL:RBOBR:2024:3480](#)

Nederlands Instituut Publieke Veiligheid (NIPV).

Wet open overheid (Woo) 5.1, 5.2

WOO. PERSOONLIJKE BELEIDSOPVATTINGEN. GOED FUNCTIONEREN OVERHEID. I.c. wordt geoordeeld dat het NIPV zich niet op het standpunt kunnen stellen dat openbaarmaking van de gevonden verslagen van het Veiligheidsberaad integraal moet worden geweigerd vanwege de daarin opgenomen persoonlijke beleidsopvattingen of vanwege het goede functioneren van de overheid. De in de verslagen opgenomen feitelijke informatie is niet zodanig verweven met passages die kunnen worden aangemerkt als persoonlijke beleidsopvattingen, dat dit een weigering van openbaarmaking van de gehele documenten rechtvaardigt. Dit geldt bijvoorbeeld voor de presentielijst en (delen van) het welkomstwoord en de afsluiting. Er bevinden zich ook passages in de inhoudelijke verslaglegging die alleen feitelijke informatie bevatten. Die kunnen niet worden gezien als persoonlijke beleidsopvattingen. Ook kan feitelijke informatie verstrekt worden zonder dat hierdoor het goede functioneren van de overheid in het geding komt.

[Naar inhoudsopgave](#)

Wapens en munitie

JnB 2024, 965

MK ABRS, 02-10-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:3947](#)

minister van Justitie en Veiligheid.

Wet wapens en munitie (Wmm) 28 lid 2 aanhef en onder a

Circulaire wapens en munitie 2019 (Cwm 2019)

WET WAPENS EN MUNITIE. REDELIJK BELANG. OVERGANGSRECHT. I.c. heeft de minister zich redelijkerwijs op het standpunt kunnen stellen dat geen redelijk belang de bijschrijving van een wapen op het wapenverlof van appellant voor de schietsportdiscipline IPSC Shotgun vordert. Het beroep op de overgangsmaatregelen slaagt niet. Deze zijn bedoeld voor verlofhouders die een wapen op hun verlof hebben staan, waarbij het wapen later als 'ongewenst wapen' wordt aangemerkt. Er wordt mee beoogd te voorkomen dat deze verlof- en erkenninghouders door de wijziging van beleid financieel benadeeld worden. Dit wapen mag daarom door de verlofhouder worden verkocht aan een erkenninghouder of binnen- of buitenlandse vergunninghouder. Dit betekent niet dat dit wapen ook wordt bijgeschreven op het wapenverlof van de nieuwe eigenaar ten behoeve van een schietsportdiscipline die niet is opgenomen in bijlage C8 van de Cwm 2019. Dat een wapen onder de overgangsmaatregelen valt, betekent ook niet dat daarmee een redelijk belang is ontstaan dat verlening van het verlof voor dat wapen vordert.

[...] Redelijk belang

[...] 4.1. Bij het invullen van de term 'redelijk belang' uit artikel 28 van de Wwm heeft de minister beoordelingsruimte. In de Cwm 2019 is invulling gegeven aan deze term. In beginsel kan een schietsport alleen een redelijk belang tot het voorhanden hebben van wapens en munitie opleveren als het (onder andere) om het (in wedstrijdverband) beoefenen van een in bijlage C8 aangewezen tak van schietsport betreft. Dit heeft de Afdeling eerder overwogen, bijvoorbeeld in haar uitspraak van 9 november 2022, [ECLI:NL:RVS:2022:3241](#). De schietsport die [appellant] wil beoefenen valt niet onder de in bijlage C8 genoemde schietsportdisciplines. In dit geval is er daarom op basis van bijlage C8 geen sprake van een redelijk belang dat de verlening van een verlof vordert.

In onderdeel A/1.4.4., onder ad. a, van de Cwm 2019, staat dat het kan voorkomen dat een verlof wordt gevraagd terwijl er geen sprake is van één van de in de Cwm genoemde gevallen. De beoordeling van dergelijke aanvragen is zo zeer afhankelijk van de omstandigheden van het geval dat hiervoor geen algemene regels zijn te geven. Deze aanvragen staan ter beoordeling van de korpschef die - in het bijzonder als de aanvraag betrekking heeft op vuurwapens - ter zake een restrictief beleid zal moeten voeren. Op zitting bij de Afdeling heeft de minister te kennen gegeven dat onderdeel A/1.4.4., onder ad. a, van de Cwm 2019 niet ziet op de bijschrijving van een wapen op een verlof wegens het beoefenen van een schietsportdiscipline. Het gaat volgens de minister om uitzonderlijke gevallen die niet vallen onder de onderdelen B/2 tot en met B/6 van de Cwm 2019. De Afdeling volgt de minister daarin, waarbij zij in aanmerking neemt dat voor de verlening van een verlof wegens het beoefenen van een schietsportdiscipline in onderdeel B specifieke voorschriften zijn opgenomen. De Afdeling is net als de rechtbank van oordeel dat de situatie van [appellant] niet valt onder de uitzonderingsmogelijkheid die is opgenomen in onderdeel A/1.4.4., onder ad. a, van de Cwm 2019, zodat op deze grond geen redelijk belang bestaat dat bijschrijving van het wapen op het wapenverlof vordert. [...]

[...] Hetzelfde wapen voor een andere schietsportdiscipline

4.2. Uit onder andere de uitspraak van de Afdeling van 14 juni 2023, [ECLI:NL:RVS:2023:2326](#), volgt dat als een wapen is aangemerkt als ongewenst voor een bepaalde schietdiscipline, maar wel gebruikt mag worden voor een andere schietsportdiscipline, de minister alleen mag kijken naar de schietsportdiscipline waarvoor het wapen is aangevraagd. [appellant] heeft niet in de stukken en ook niet op zitting bij de Afdeling gesteld dat hij het wapen wil gebruiken voor andere schietsportdisciplines. Ook heeft [appellant] op de zitting bij de Afdeling te kennen gegeven dat hij niet weet voor welke in bijlage C8 van de Cwm 2019 opgenomen schietsportdiscipline hij het enkelloops hagelgeweer zou kunnen gebruiken. De minister heeft op zitting bij de Afdeling toegelicht dat de andere schietsportdisciplines ook opgenomen moeten zijn in bijlage C8 van de Cwm 2019 voordat verlof kan worden gegeven voor een wapen om die schietsport mee te beoefenen. Dat is hier niet het geval. Gelet op deze toelichtingen is de Afdeling van oordeel dat de minister zich redelijkerwijs op het standpunt heeft kunnen stellen dat ook op dit punt geen redelijk belang aanwezig is dat bijschrijving van het enkelloops hagelgeweer op het wapenverlof van [appellant] vordert. Ook brengt geen rechtsregel mee dat de minister [appellant] in de gelegenheid had moeten stellen om een gewijzigde aanvraag in te dienen.

[...] 4.3. [...] In onderdeel B/2.6. van de Cwm 2019 is opgenomen dat de disciplines die niet zijn opgenomen in bijlage C8 van de Cwm 2019, geen redelijk belang opleveren voor het voorhanden hebben van vuurwapens en als facultatief dienen te worden beschouwd. Het staat de verlofhouder echter vrij om schietsportdisciplines die niet in bijlage C8 van de Cwm 2019 zijn opgenomen, te beoefenen met de vuurwapens die hij ten behoeve van het beoefenen van andere, wel aangewezen, schietsportdisciplines reeds bevoegd voorhanden heeft. De Afdeling is van oordeel dat onderdeel B/2.6. van de Cwm 2019 niet van toepassing is op [appellant]. Hij is immers geen verlofhouder voor het enkelloops hagelgeweer voor een schietsportdiscipline die wel is opgenomen in bijlage C8 van de Cwm 2019.

[...] Artikel 4:84 Awb

4.4. Artikel 28, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wwm heeft een dwingendrechtelijk karakter. Dit houdt in dat als de minister met toepassing van de Cwm 2019 tot de conclusie komt dat geen redelijk belang de verlening van het verlof vordert, hij de aanvraag moet afwijzen. Voor een belangenafweging is in dat geval geen plaats. Dat neemt echter niet weg dat de minister bij de beoordeling of sprake is van een redelijk belang gebruik maakt van de Cwm 2019 en daarbij artikel 4:84 van de Awb moet toepassen. Daarbij mag hij alleen omstandigheden betrekken die relevant zijn voor het oordeel of een redelijk belang de verlening van het verlof vordert. De reikwijdte van artikel 4:84 van de Awb wordt dus begrensd door de ruimte die artikel 28, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wwm biedt. Vergelijk hiervoor de uitspraak van de Afdeling van 27 december 2023, [ECLI:NL:RVS:2023:4787](#), r.o. 6.6.

De Afdeling acht de omstandigheid dat bij de schietsportvereniging van [appellant] een schietbaan aanwezig is waar wedstrijden in de discipline IPSC Shotgun worden gehouden, geen omstandigheid die maakt dat moet worden afgeweken van de Cwm 2019. Verder heeft [appellant] op zitting bij de Afdeling gesteld dat hij een financieel belang heeft bij de bijschrijving van een door hem gekochte enkelloops hagelgeweer op zijn wapenverlof. Hij heeft dit belang echter niet concreet onderbouwd, ook niet nadat op de zitting van de Afdeling daar naar is gevraagd.

[...] Overgangsrecht

[...] 5.1. De overgangsmaatregelen waarop [appellant] wijst zijn opgenomen in onderdeel B/2.8.1. van de Cwm 2019. Hierin staat onder meer dat de in onderdeel B/2.7.2. opgenomen ongewenste wapens niet worden aangemerkt als ongewenst wapen als dit wapen voor 1 augustus 2005 in

Nederland op een verloten behoefte van de schietsport stonden geregistreerd of dat deze zich in de voorraad van een in Nederland gevestigde erkenninghouder bevonden en op grond van de Circulaire wapens en munitie 1997 niet reeds als 'ongewenst wapen' waren aangemerkt. De overgangsmaatregelen beogen zoveel mogelijk te voorkomen dat verlot- en erkenninghouders financieel worden gedupeerd als gevolg van het feit dat een als 'ongewenst' aangemerkt vuurwapen een deel (althans in Nederland) van zijn commerciële waarde verliest. De wapens die voldoen aan deze voorwaarden mogen op het verlot vermeld blijven dan wel zonder beperking worden verkocht aan de wapenhandel of aan een andere binnen- of buitenlandse vergunninghouder.

5.2. Het enkelloops hagelgeweer van [appellant] stond voor 1 augustus 2005 op een wapenverlot. Tussen partijen is niet in geschil dat de overgangsmaatregelen van toepassing zijn. De Afdeling is van oordeel dat de overgangsmaatregelen bedoeld zijn voor verlothouders die een wapen op hun verlot hebben staan, waarbij het wapen later als 'ongewenst wapen' wordt aangemerkt. Met de overgangsmaatregelen wordt beoogd te voorkomen dat deze verlot- en erkenninghouders door de wijziging van beleid financieel benadeeld worden. Dit wapen mag daarom door de verlothouder worden verkocht aan een erkenninghouder of binnen- of buitenlandse vergunninghouder. Anders dan [appellant] betoogt, betekent dit niet dat dit wapen ook wordt bijgeschreven op het wapenverlot van de nieuwe eigenaar ten behoeve van een schietsportdiscipline die niet is opgenomen in bijlage C8 van de Cwm 2019. Dat een wapen onder de overgangsmaatregelen valt, betekent ook niet dat daarmee een redelijk belang is ontstaan dat verlening van het verlot voor dat wapen vordert. Dat [appellant] stelt dat hij door de aanschaf van het wapen financieel gedupeerd is omdat het wapen niet in Nederland mag worden gebruikt, maakt dat niet anders. De overgangsmaatregelen beogen niet financieel nadeel van de nieuwe eigenaar van het wapen te voorkomen. De rechtbank heeft daarom terecht geoordeeld dat de minister op juiste gronden heeft geconcludeerd dat het beroep op de overgangsmaatregelen niet slaagt. [...]

JnB 2024, 966

Rechtbank Noord-Nederland, 26-09-2024, [ECLI:NL:RBNNE:2024:3735](#)

minister van Justitie en Veiligheid, de minister.

Wet wapens en munitie (Wmm) 28, 29

Circulaire wapens en munitie 2019 (Cwm)

WAPENS EN MUNITIE. WAPENVERLOT. PROCESBELANG. REDELIJK BELANG.

De rechtbank stelt vast dat in de Wmm geen wettelijke grondslag is opgenomen op grond waarvan aan de korpschef of de minister de bevoegdheid toekomt om een ontheffing te verlenen van het verbod op het opzettelijk doden en verstoren van de wolf. Deze verboden vervallen pas als een omgevingsvergunning is verleend die het doden of verstoren van de wolf toestaat.

I.c. heeft de minister kunnen oordelen dat eiser geen redelijk belang heeft bij wapenverlot voor het voorhanden hebben en dragen van een vuurwapen voor de verdediging van schapen tegen wolvenaanvallen. De minister heeft het wapenverlot om die reden terecht geweigerd. Het standpunt dat contra legem-toepassing van het evenredigheidsbeginsel alsnog dient te leiden tot verlening van het wapenverlot treft geen doel.

Bij deze uitspraak is een [nieuwsbericht](#) ("Minister hoeft geen wapenverlot te verlenen") uitgebracht.

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Richtlijnen en verordeningen

JnB 2024, 967

HvJEU, Conclusie van Advocaat-Generaal A. Rantos, 05-09-2024, [ECLI:EU:C:2024:703](#)

Bouskoura.

EU Handvest 6, 47

Verordening (EU) 604/2013 28 lid 4

Richtlijn 2008/115/EG 15 lid 2 lid 4

Richtlijn 2013/33/EU 9 lid 3

Vw 2000 59 lid 1 a

DUBLINVERORDENING. TERUGKEERRICHTLIJN. OPVANGRICHTLIJN. VREEMDELINGENBEWARING. SCHOTTENTHEORIE.

„Artikel 15, lid 2, vierde alinea, en lid 4, van richtlijn 2008/115/EG [Terugkeerrichtlijn], gelezen in samenhang met de artikelen 6 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, moet aldus worden uitgelegd dat een rechterlijke autoriteit bij de toetsing van de rechtmatigheid van een bewaringsmaatregel niet verplicht is om een derdelander die overeenkomstig de regels van die richtlijn in bewaring is gesteld, onmiddellijk vrij te laten op de enkele grond dat de bewaring waarin de betrokkene aanvankelijk en op ononderbroken wijze was geplaatst op grond van verordening (EU) nr. 604/2013 [Dublinverordening], niet langer voldoet aan de voorwaarden voor rechtmatigheid omdat hij niet overeenkomstig artikel 9, lid 3, van richtlijn 2013/33/EU [Opvangrichtlijn], gelezen in samenhang met artikel 28, lid 4, van die verordening, onmiddellijk is vrijgelaten nadat was vastgesteld dat die aanvankelijke bewaring niet langer gerechtvaardigd was.”

Zie het verzoek om een prejudiciële beslissing van de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Roermond, van 4 juni 2024, [ECLI:NL:RBDHA:2024:8499](#): De rechtsvraag die in het hoofdgeding voorligt is de vraag of de omstandigheid dat de eerste maatregel onrechtmatig is geweest maar eiser ononderbroken in bewaring is gehouden, reeds meebrengt dat de rechterlijke autoriteit de onmiddellijke invrijheidstelling moet gelasten of dat de rechterlijke autoriteit hiertoe alleen bevoegd en verplicht is als de tweede maatregel ook onrechtmatig is. De rechtbank vraagt het Hof in wezen om uit te leggen of in deze situatie de rechterlijke toetsing van de bewaring betrekking heeft op de rechtmatigheid van de ononderbroken periode van vrijheidsontneming of betrekking heeft op de rechtmatigheid van de twee separate bewaringsmaatregelen.

[Naar inhoudsopgave](#)